

AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK 2. RÉSZ

MACI LACITÓL ALASZKÁIG

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* JURÁK ZSOLT

Az egyesült államokbeli utazásunk második etapja ezúttal maga mögött hagyja a nagy metropoliszokat. Országjárásunkat Jurák Zsolt állandó utazási tanácsadónk kalauzolása mellett a nemzeti parkokban folytatjuk. Nem lesz könnyű dolgunk, hiszen jócskán van belőlük az Újvilágban, látványukat elég nehéz lesz majd szavakba önteni – Zsolt szerint –, de megpróbáljuk, ugyanis: ez is Amerika.

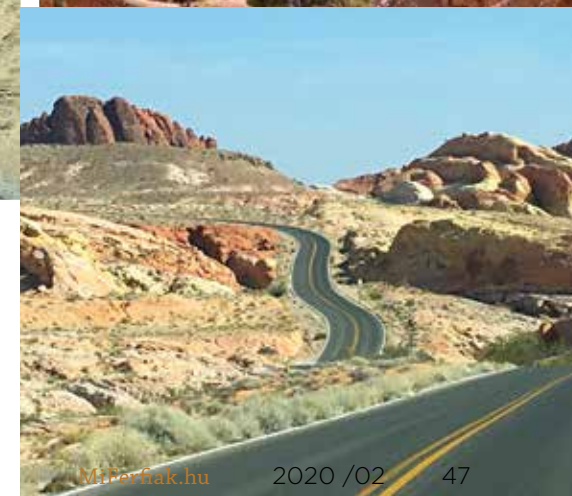
JURÁKZSOLT

A Egyesült Államokat bemutató verbális körutunkat már régen a Zsolt által egyeztetett tematika részeként tekintettük. Azonban míg a jelentősebb nagyvárosokban történő kalandozásaink viszonylag ujjgyakorlatnak számítottak, addig a városokon kívüli portyázások keményebb diónak

tűntek. Bízom abban, hogy a páratlan természeti szépségek másodkézből történő kommentálása hozzásegíti olvasóinkat majd ahhoz, hogy legalább úgy és annyira elkalandozzanak a sorok között, mint ahogy én tettem Zsolt élménybeszámolója alatt.

nem nagyon léteznek a turistautak, ösvények mellett. Persze kivétel ez alól a pazarul meg- és kiépített – sokak által már ismert – Skywalk, az üvegaljú kilátó.

– **Maga a terület akkora, hogy akár több napig is ellehet itt az ember, és még szerintem akkor is csak a töredékét járhatja be. Hogyan szervezték meg az itteni kirándulásodat?**

– Három részre lehet osztani a látnivalókat. Ha délre megyünk, akkor nagyon jó helikopteres túrákon lehet részt venni, de rögtön hozzá is teszem, hogy igencsak borsos áron. Ennek ellenére nehezen mond le az ember egy ilyen élményről, úgyhogy

– **Barna András: Az ember akár járt már Amerikában, akár nem, két nemzeti parkot egészen biztosan ismer: a Grand Canyont és a Yellowstone-t.**

– Jurák Zsolt: Ez pontosan így van, és bár nálam nem feltétlenül a Grand Canyon áll az első helyen, az vitathatatlan, hogy mind közül ennek a helynek a legjobb a PR-ja. Ha más miatt nem is, az itt forgatott westernfilmek miatt mindenképpen.

Egyébként a Grand Canyon egyfajta állam az államban hely, ugyanis a hualapai indiánok területéhez és az ő fennhatóságuk alá is tartozik. Ez meg is látszik, mivel a biztonságra kínosan ügyelő Amerikához képest itt enyhén szólva lazán kezelik ezt a kérdést. Már az első alkalommal feltűnt, hogy például olyan, hogy korlát,

A GRAND CANYON EGYFAJTA ÁLLAM AZ ÁLLAMBAN HELY, UGYANIS A HUALAPAI INDIÁNOK TERÜLETÉHEZ ÉS AZ Ő FENNHATÓSÁGUK ALÁ IS TARTOZIK.

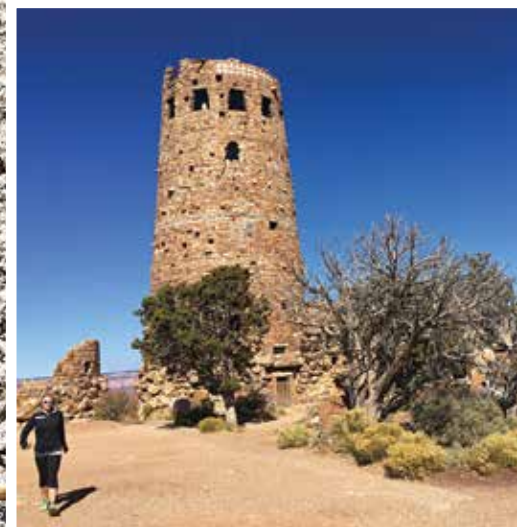
amikor másodjára jártam itt, én is befizettem egy helikopteres túrára, amelynek része volt egy hajóút is a Colorado folyón. A másik lehetséges úti cél lehet, ha ellátogatunk a Guano vagy az Eagle Pointra, ettől nincsen messze az a hely sem, ahol a westernfilmeket forgatják. Egyébként az Eagle Pointon található a már korábban említett Skywalk kilátó. Ez önmagában is egy remek élmény, akár egy nap

alatt is bejárható, és még egy nagy előnye van: Las Vegas közelében található, és így autóval könnyen elérhető.

– **Említetted, hogy a Grand Canyon a látnivalói ellenére sem áll nálad az első helyen. Melyik az első?**

– Azt nem tudom, hogy melyik az első, mert rengeteg csodálatos helyen jártam, de az tény,

hogy a Yellowstone mindenképpen az első három között szerepel. Ez a nemzeti park szerintem maga a csoda. Én szeptember végén jártam ott, amikor bizonyos útszakaszokat a téli felkészülésre való tekintettel már lezártak, sőt egyes helyeken már akkor hóakadályokkal kellett megküzdeni. Ez azonban csak minimálisan árnyalta az összképet, hiszen olyan gyönyörűen ki van építve, amiről csak

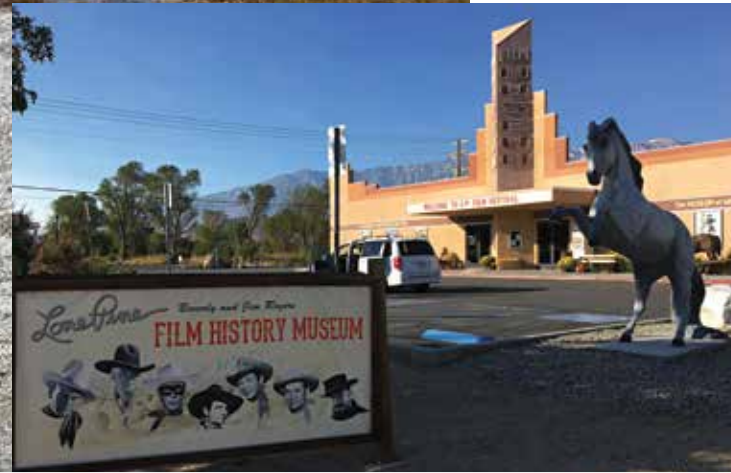
szuperlatívuszokban lehet beszélni. Meg kell jegyeznem, hogy az állam egyébként óriási összeggel támogatja ezeket a parkokat. Hozzáteszem azt is, hogy az állami nemzeti parkokba lehet éves bérletet váltani – ez akkoriban 80 dollárba került –, és ezért az összegért egy autó és négy fő léphetett be, és innentől kezdve más belépőt nem kellett fizetni. A parkok akkorák és olyan sok a látnivaló, hogy több napot is el lehet tölteni bennük. Nem kétséges, hogy vannak olyanok, akik élnek is ezzel a lehetőséggel, és nemcsak a turisták, ugyanis megszámlálhatatlanul sok fotóst láttam, akik óriási objektívakkal

és nagyon komoly felszerelésekkel ülnek csendben és lesben „Maci Lacira” várva.

– **Ha mondjuk „beesünk” egy ilyen helyre, akkor ezt hogyan kell elképzelni? Vannak-e útvonalak, és le kell-e jelentkezni, hogy tudják, beléptünk a park területére stb.?**

– Egy biztos: nem tudunk egy ilyen helyre csak úgy beesni. Aki idejön, az pontosan tudja, hogy ő most itt egyet kirándulni akar. Akinek bérlete van, annak ugyan nem kell sehol és senkinél regisztrálnia, de a látogatóközpontba mindenképpen érdemes bemenni, hiszen itt kaphatunk térképeket az

A CSÚCS AZÉRT MÉGIS AZ, HOGY KI VAN ÍRVA, HOGY
A GEJZÍR HÁNY ÓRA HÁNY PERCKOR FOG KITÖRNI.
AKÁR MEGMOSOLYOGTATÓ IS LEHETNE A DOLOG,
AZONBAN A VALÓSÁG AZ, HOGY TÉNYLEG ÍGY VAN

útvonalakról. Egyébként a rendkívül jól kiépített aszfaltutakon saját vagy bérelt kocsival is el lehet menni azokra a helyekre, amiket látni szeretnénk. Elmondható, hogy jellemzően minden nemzeti park ezt a struktúrát követi.

– Akkor ezek jellemzően vagy bizony fokig autós túrák?

– Turistaként az ember mindig arra törekszik, hogy minél többet lásson, ezért ez a módszer igen hatékony, mert kis szervezéssel több parkot is be lehet járni viszonylag rövid idő alatt. Például a korábban már említett Las Vegasból indulva elmehetünk megnézni a Grand

Canyont, a visszaúton San Francisco felé pedig át tudunk menni egy fantasztikusan szép helyen, a „Halál és a Tűz völgyén”. Csodálatosan változatos és szép tájakon vezetnek át az utak, az embert szinte magával ragadja a látvány, nem is kell kiszállnia a kocsiból. Természetesen a túrázók számára is csemegék ezek a helyek, például a San Franciscóhoz közeli Yosemite Park, a mamutfenyők birodalma, ott az ember a parkolóban hagyhatja az autót, és kisebb-nagyobb túrákat tehet.

Mint ismeretes, Amerikában nagy kultusza van a lakó-autózásnak, számosan így mennek el kirándulni. A kijelölt parkolókbán gyakorlatilag teljesen ki van építve az ehhez szükséges infrastruktúra, így semmilyen urbánus szolgáltatást nem kell nélkülözni.

– Azt már tudjuk, hogy óriási területeket barangolhatunk be. Mennyire tud elveszni az ember? De kérdezhetem úgy is: mennyire maradhatunk észrevétlenek?

– Bizonyos fokig akármennyire, más oldalról pedig semennyire.

Én csak egyszer tértem le az útról, és szinte azonnal felbukkant egy ranger a semmiből, és visszatessékelt a helyes irányba. Egyébként amolyan amerikai módon annyira szájbarágósan ki vannak táblázva ezek az utak, hogy képtelenség eltévedni. Itt közbe is szúrnék egy sztorit. Ugyanis a Yellowstone parkban is egy ilyen út visz fel az egyik gejzírhez. A parkolóban leteszi az ember az autóját, és néhány perces sétával tisztes távolságból meg tudja szemlélni ezt a fantasztikus természeti jelenséget. A csúcs azért mégis az, hogy ki van írva, hogy a gejzír hány óra hány perckor fog

kitörni. Akár megmosolyogtató is lehetne eddig a dolog, azonban a valóság az, hogy valóban óraműpontossággal lövell ki belőle a víz. Ettől még nagyobb az élmény!

– **Ha már az élményeknél tartunk, a sok közül lenne még olyan, amit mindenképpen kiemelni?**

Mindenképpen, és kicsit formabontó módon nem feltétlenül csak a park természeti adottságai miatt. Alaszkában található a

Denali Nemzeti Park, ahova egy fantasztikus panoráma vonattal érkeztem. Ezt a vonatot egy hajótársaság üzemelteti. A vagonok kétszintesek, a felső rész teteje tiszta üveg, ahol kényelmes fotelekben ülve élvezheti az ember a panorámát, az alsó rész pedig étterem.

– **Gondolom, ez a vonattúra teljesen szervezett, és csak foglalás útján lehet részt venni rajta.**

– Ez pontosan így van. Ez a szerelvény

különböző hajótársaságok vagonjaiból áll össze, és egy pár napos túrát csinál, tehát nem vesz fel menet közben utasokat. Nálunk az utazás első részében a park belsejében vitt az út, amit különböző programokkal szakítottak meg, volt arany-mosástól kezdve kutyaszánózásig minden. A legnagyobb élményt nekem ez utóbbi jelentette. Mivel én nyáron voltam, ezért a nyári verziót próbálhattam ki, és elmentünk egy huskyfarmra is. Óriási szerencsémre én egy olyan embernél voltam, aki a téli kutyaszánversenyt, az Iditarodot kétszer is megnyerte. Még most is végigfut a hátamon a borzongás, akkora élményt jelentett. A túránkat megszakítva egy éjszakára a megszálltunk egy fantasztikus lodge-ban is, aminek olyan volt a hangulata, mintha egy mesében lett volna az ember.

– **A kalandokkal tulajdonképpen át is vitted a történet fonalát Alaszkába.**

Mielőtt folytatnád, miért éppen Alaszka?

– Alaszka nekem már nagyon régen tervben volt. Mivel nagyon messze van, ezért megfogadtam magamnak, hogy csak akkor megyek el, ha a lehető legtöbbet láthatom belőle. Ezért is volt benne ez a vonatút, aminek a folytatásaként hajóra szálltam, és a tenger felől is bejártam a vidéket, amennyire lehetett. Így jutottam el Ketchikanbe is, az alaszkai lazachalászat központjába, gondolom, azt már sejteni lehet, hogy az itt kapható vagy elkészített lazac semmihez sem fogható. Bevallom, nem vagyok egy lazacpárti, de amit ott kóstoltam, az egy teljesen más íz volt, mint

amilyet korábban ettem. Egyébként a környéken számos lazactelepen óriási mennyiségben tenyésztene halakat, és lenyűgöző a látványuk. Utam során eljutottam az állam legnépesebb városába, Anchorage-ba is, ahol turistaszemmel nincsen túl sok látnivaló, viszont van egyfajta hangulata, ami miatt érdemes egyszer itt egy kis időt eltölteni. Alaszka sokkal inkább a természetről, a gleccserekről, jégmezőkről szól. Volt szerencsém egy kenuval egészen egy gleccserfalig eljutni. Természetesen, ha vérmesebb az ember, akkor egy szögesebb kanccsal a lábán különböző nehézségű túrákon is részt vehet. Ha nem a szögesebb kanccsal a lábunkon, akkor helikopterrel is beviszik az embert a gleccser fölé. Nekem sajnos nem volt szerencsém ez utóbbival, mert már éppen beszálltam volna, amikor

a pilóta azt mondta, mégsem repülünk, mert jön a köd. Mondtam neki: hiszen hét ágra süt a nap, mire az ideér, addig hatszor megjárjuk. De nem vállalta, és jól tette, mert szinte még el sem értünk a bázisra, olyan sűrű köd ereszkedett le, hogy szó szerint az orrunkig sem láttunk.

Egyébként itt Alaszkában láttam testközelből először gleccsert, egészen pontosan akkor, amikor elérkeztünk a hajóutunk során a Hubbard-gleccserhez. Amikor a hajó megállt előtte, akkor ki lehetett menni egészen az orrába. Annyira megkapó volt a látvány, hogy dacolva a hideggel, szinte amíg a hajó el nem indult visszafelé, nem mozdultam onnan. Bevallom, azóta beleszerelmesedtem a gleccserekbe, és akármerre járok világban, Patagóniától Izlandig, ha van ilyen természeti csoda, akkor azt mindig megnézem.

– **A korábbi beszélgetéseink alkalmával a központi kérdések egyike a szálláshely volt, most viszont alig-alig került szóba. Milyen tapasztalataid voltak?**

– Nagyon jó tapasztalatokat szereztem. Alaszkában sok kis lodge és szálloda van, amiket egyébként nem csillagokkal minősítenek, hanem különböző gyémántfokozatokkal. A korábbi elbeszéléseimben többször is jól lehúztam a keresztvizet az amerikai szálláshelyekről, azonban Alaszka mindenképpen kilóg a sorból mind minőség, mind ár szempontjából. Ha már árakról beszélünk, akkor azt viszont meg kell jegyezni, hogy sokkal olcsóbb az élet itt, mint az Államok más városaiban, akár élelmiszerről, akár más tartós fogyasztási cikkről is legyen szó.

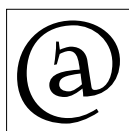
De ha már említettem a szállodákat, akkor a vendéglátásról is ejtenék néhány szót, már csak azért is, mert imádom megkóstolni a helyi ízeket.

Szeretem a tengeri herkentyűket, ezért elmentem egy olyan étterembe, ahol a lehető legfrissebben kifogott alapanyagokat használják fel az étel elkészítéséhez. Ahogy már a lazac esetében, itt is egészen más ízharmóniával találkoztam, mint egy „hagyományos” városi étteremben. Talán mondanom sem kell, hogy Alaszkában a lazacnak nagy kultusza van. Volt szerencsém részt venni egy olyan össznépi rendezvényen, ahol számos módon és technikával készítik el ezeket a halakat. Az óriás pikniken több százan vesznek részt, és az étel mellé jó kis programok is társulnak. Jelen esetben favágók mutattak be mindenféle kunsztokat, de olyanokat, amelyek már csak nem a „wow” kategóriába tartoztak.

– Hogy foglalnád össze Alaszkát?

– Alaszka Amerikán belül is egy igen különleges hely, olyan páratlan része a világnak, amit nem látunk máshol. Amióta ott jártam, azóta visszavágyom, annyira magával ragadó élmény volt. Az a baj, hogy egészében egy tartalmas utat megszervezni eléggé költséges, nemcsak az odautazás ára miatt, hanem a helyi utazási irodák járulékos költségei miatt is, hiszen ez esetben csak rajtuk keresztül tud jól boldogulni a turista.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

FRESH HOTEL

8600 Siófok,
Amancsics u. 1.

+36 30 161 0143

www.freshhotelsiofok.hu
info@freshhotelsiofok.hu

Egy igazán Fresh szálloda
Budapestről csupán 1 órányira

A kiváló elhelyezkedésű apartman szálloda a sóstói horgászto mellett található, de a Balaton-part és a Sóstói Szabadstrand is kényelmes sétával elérhető. A siófoki Galerius Élményszálló alig 3 km távolságra helyezkedik el. Tágas, 2 illetve 3 légterű apartmanjaiban elfér az egész család, de baráti társaságban eltöltött pihenések tökéletes helyszínéül is szolgál.

www.freshhotelsiofok.hu